

**Raspored misnih slavlja i tjedni kalendar
od 1. do 7. VIII. 2016.**

Pon. 1. VIII.	Sv. Alfons M. Ligouri	
	7,30	Ad. Int. KRVAVAC
Uto. 2. VIII.	Sv. Arnir	
	7,30	Ad. Int. KRVAVAC
Sri. 3. VIII.	N. tijela sv. Stjepana	
	19,30	+Zdravko Jerković KULA NORINSKA
Čet. 4. VIII.	Sv. Ivan M. Vianney	
	19,30	+Petar Ujdur i Ana Jovica KRVAVAC
Pet, 5. VIII.	Gospa Sniježna	
	19,30	+Stipe, Ante i Jela Gnječ KRVAVAC
Sub. 6. VIII.	Preobraženje Gospodinovo	
	7,30	Ad. Int. KRVAVAC
Ned. 7. VIII.	DEVETNAESTA KROZ GODINU	
	8,00	Jutarnja sv. misa /+Marko, Matija, Ana i Jela Jurić/ MOMIĆI
	9,00	Župna Sveta Misa BAGALOVIĆ
	19,30	Večernja sv. Misa /+Oliver, Jurica i Ivan Bustruc/ KULA NORINSKA

koji uvijek vide ružne stvari čim otvore oči, koji svakoga jutra ustaju s crnim mislima. Kad bi čovjek bio stroj, na tržištu bi se već odavno našao skupi uređaj koji bi ljudima izjutra usadio dobro raspoloženje.

Kako to da neki ljudi i za najljepšeg sunčeva sjaja imaju kiseo izgled, dok drugi mogu zviždati i na kiši? To ovisi o tome kako si raspoložen iznutra, u svojem srcu, u dubini svoje duše. Možda moraš drukčije razmišljati o smislu života. Možda moraš ponovno naći Boga: ne neko neosobno biće, biće iza oblaka, negdje daleko, nego očinskoga prijatelja sasvim blizu.

Ljudi trebaju Boga više nego što misle. Ali, Boga moraš doživjeti, iskusiti. To se ne postiže beživotnim knjigama. K tome, za to moraš platiti i neku cijenu: smiriti se, moliti, nešto napustiti, prije svega svoju umišljenost. U prisnom odnosu s Bogom dobit ćeš druge oči za stvari i svakoga jutra novo srce.

/Phil Bosmans/

Ljudi trebaju Boga više nego što misle

Kako se osjećaš? Loše, ljutito, neraspoloženo? Kako ujutro ustaješ? Umoran, plašeći se dana koji je pred tobom? Ima ljudi

Gospodine, vođo i stvoritelju naš, mi se tobom ponosimo. Nek nad nama bude tvoja dobrota. Obnovi u nama što je tebi drago i sačuvaj što si obnovio.

OSAMNAESTA KROZ GODINU
31. 07. 2016.

NEDJELJNO EVANĐELJE Lk 12, 13-21

Čitanje svetog Evanđelja po Luki
U ono vrijeme: Netko iz mnoštva
reče Isusu:

»Učitelju, reci mome bratu da
podijeli sa mnom baštinu.« Nato mu
on reče: »Čovječe, tko me postavio
sucem ili djeliocem nad vama?« I
dometnu im: »Klonite se i čuvajte
svake pohlepe: koliko god netko
obilovao, život mu nije u onom što
posjeduje.«

Kaza im i prispodobu: »Nekomu
bogatu čovjeku obilno urodi zemlja
pa u sebi razmišljaše: 'Što da
učinim? Nemam gdje skupiti svoju
ljetinu.' I reče: 'Evo što ću
učiniti! Srušit ću svoje žitnice i
podignuti veće pa ću ondje zgrnuti
sve žito i dobra svoja. Tada ću reći
duši svojoj: dušo, evo imaš
u zalihi mnogo dobara za godine
mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' Ali
Bog mu reče: 'Bezumniče! Već
noćas duša će se tvoja zaiskati od
tebe! A što si pripravo, čije će biti?'
Tako biva s onim koji sebi zgrće
blago, a ne bogati se u Bogu.«

Riječ Gospodnja.

DEMON POHLEPE

Žudite li stalno stjecati još više i više?
Želite li više novaca ili materijalnih
dobara? Ukratko, jeste li pohlepni? Kad
spomenemo da se naše ponašanje
može okarakterizirati kao pohlepno,
mnogi od nas teško će priznati da su
ipak pretjerali želeći uvijek više no što
imamo.

Isus u današnjemu evanđelju kaže:
'Klonite se i čuvajte svake pohlepe!'
Zašto se pohlepa smatra lošom? Je li
pohlepa doista izvor iz kojega izviru svi
ostali grijesi? Je li pohlepa sama po
sebi uništava vrlinu i dobro?

U duhovnoj tradiciji čovječanstva imamo
mnoštvo tekstova koji jednodušno
upozoravaju na opasnost pohlepe.
Spomenimo samo najpoznatiji primjer, a
to je učenje Bude, koji je pohlepu,
mržnju i iluziju nazivao 'trima otrovima' i
glavnim preprekama ispravnom životu.
Filozof Nietzsche je rekao da je za
osvajanje vlasti potrebno tri stvari:
pohlepa, zavist i mržnja, i to tim
redosljedom. U kršćanskoj tradiciji
pohlepa se također vidi kao matrica,
korijen svih ostalih grijeha. *Radix
omnium malorum avaritia*, (Korijen
svega zla je pohlepa) poručio je sv.
Pavao ranoj Crkvi (Tim 6, 10). Mi to
prevodimo podosta netočno: "Ljubav
prema novcu korijen je svega zla".

"Počivaj, jedi, pij, uživaj!" Tako bogati
čovjek kaže sebi. Posljedica takvog stila
života i razmišljanja nije samo
hedonizam, nego suprotstavljanje
između onoga "koji sebi zgrće blago na

zemlji" i onoga koji se "bogati u Bogu". Na jednom drugom mjestu Isus slično kaže: "Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrizuju i gdje ga kradljivci potkopavaju i krađu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju i gdje kradljivci ne potkopavaju niti krađu. Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce". (Mt 6, 19-21)

Mnogi društveni analitičari u dijagnozi današnjeg društva vide pohlepu kao najveće zlo koje ugrožava budućnost čovječanstva. Plodovi pohlepe su bolesne ambicije, škrtost, neumjerenost u kupovanju i trošenju, nesposobnost da dijelimo, podčinjavanje drugih našim nagonima i željama. Pohlepa na području seksualnosti naziva se bludnost. Na području hrane i pića, to je neumjerenost. Pohlepan um nikada nije miran. Postoji pohlepa za vlašću, za popularnošću, i sl. Pohlepa je temelj većine naših navezanosti i negativnih emocija. Pohlepa je bit životnog stava kojemu je osnovni pojam 'ja' i 'moje'. Pohlepni su ljudi poput jame bez dna. Što više imaju, to više žele, a ipak nisu nikada zadovoljni.

U osnovi je pohlepe velika nesigurnost i pogrešno uvjerenje o tome što je izvor naše sigurnosti. Mnogi sigurnost traže u izvanjskim stvarima. Jedina istinska i trajna sigurnost nalazi se u Bogu, jer jedino on zna što nam je potrebno kako bismo učili i napredovali. Kao i druge negativne emocije ili loše navike (poroci, grijesi) i demon pohlepe treba zamijeniti nečim pozitivnim.

Što je suprotnost pohlepi?

Darežljivost, spremnost na dijeljenje, briga za druge. Napetosti koje stvara pohlepa liječi stav koji Isus opisuje kada govori o pticama nebeskim i ljiljanima poljskim (Mt 6, 19-34). Takav nutarnji stav je neophodan za onoga tko teži duhovnim ciljevima. U Govoru na gori Isus jasno kaže: 'Tražite najprije Kraljevstvo Božje i njegovu pravednost'. Isus jasno kaže što se ovdje misli pod pohlepom: da čovjek smisao svoga života vidi u onome što posjeduje! Kada ljudi postanu žrtve takve zablude – da je smisao života u posjedovanju – razaraju se međuljudski i obiteljski odnosi. Svima nama je bliska ta opasnost da se više brinemo i trudimo oko osiguranja našega života i materijalnih posjeda, nego oko bogatstva vlastitoga srca./fra. A. Domazet/

Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Živio bogat čovjek. Sve mu ide za rukom. Jedini mu ideal bio: **jesti piti i uživati**. I misliš sada: Bože, tebi hvala bezbrižna li čovjeka, blago njemu! Varaš se prijatelju moj! Nije on bio bezbrižan: urodila mu ljetina preko svake mjere, pa se zamislio: što sad?! Bog zna koliko je tako imao nemirnih noći bez sna dok nije dosanjao: Razori stara spremišta, podiži nova! Velika i obilata spremišta do neba, kao kula babilonska.

«Uživaj dušo moja, jedi i pij, imaš u zalihama dobra za godine mnoge»

razmišlja bogataš: Tako on snuje, a Bog drugačije određuje... «već noćas tražit ću dušu tvoju» a to što si pripremio čije će biti? ... sada će ti sve ostati tu, a ti odeš s ovoga svijeta. Zaboravio si da si prašina. Da si manji od makova zrna. Da si sitniji od onoga zrna što si ga zgrtao u svoje ambare. I da nećeš nikada pravo uživati na zemlji. Putuj na one strane. I ništa nećeš ponijeti sa sobom. Gol si se rodio, gol ćeš i otići. «Ispraznost nad ispraznošću, sve je ispraznost» ako čovjek nema čvrsta uporišta u Bogu. To čeka svakoga **«tko sebi zgrće blago na zemlji, a ne bogati se u Bogu».**

I danas nekako kao i u Isusovo vrijeme pred čovjeka postavlja ideal: **biti moćan, biti bogat.** Imati, imati i imati! I u to mu stao sav život; nema više ni petka ni sveca; nema vremena ni za Boga; ni za sebe; ni za čovjeka pored sebe. U razgovoru sa drugima sve mjeri metrima, kvadratima, kunama, eurima, bankovnim računima. Ne vidi duha Božjega ni u sebi niti oko sebe. Učinio sebe robom! Eto, kaže Isus luđaka!

„Klonite se i čuvajte pohlepe: koliko god netko obilkovao, život mu nije u ovom što posjeduje“. **Isus ne obezvrjeđuje imanje i bogatstvo, ali ih dobro razlikuje od samog života**“...to ovaj čovjek iz prispodobe nije shvatio; i zato je u životu promašio. ...mislio je da nema kraja ni njemu ni bogatstvu., sav svoj život ograničio je na materijalna dobra. Klonite se i čuvajte svake pohlepe, svake neutažive želje za imanjem; za imanjem pošto po to, pod svaku

cijenu, jer upozorava nas: život čovječiji nije u onome što posjeduje. Takav stil života uvijek donosi ispraznost, prazninu; siromaštvo ljudskosti. Čovjek nije čovjek po onome što ima nego po onome što jest!

Veli Isus: da bi ostvariti istinsku sreću potrebno je **živjeti na drugi način:** ne zgrtanjem blaga ovdje na zemlji gdje ga kradljivac krade i moljac rastače...**valja se bogatiti u Bogu!** To znači izgrađivati svoj život, izgrađivati ovaj svijet u onome što vječno ostaje; rasti u mudrosti, ljubavi, dobroti....a to su one crte našeg lica po kojima smo slični svome Stvoritelju-Bogu..

Sv. Pavao potiče prvu kršćansku zajednicu: **«za onim gore težite, a ne za zemaljskim»;** te poziva da iz svoga života uklone sve ono što ih veže za ovu zemlju a odvaja od milosti Božje kao što su: «bludnost, nečistoća, strasti, zla požuda i pohlepa»! Stoga se okanimo grabeži i nezasićenog skupljanja. Tako rade bezumnici...luđaci koji ne vide dalje od zemlje.. Misle samo na zemaljsko. A mi smo kako kaže Pavao: «suuskrsli s Kristom...svukli starog čovjeka s djelima njegovim i obukli se u novog čovjeka... po slici svoga Stvoritelja...daruj nam Gospodine mudro srce da znamo dane naše brojiti...».

Gospodine, izvore svakoga dobra, prodahni nas mudrošću evanđelja da se zemaljskim dobrima znademo pravilno služiti, a za nebeskim istinski težiti.